

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8SŽi/7/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 8011200824                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.04.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jaroslava Fúrová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:8011200824.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: C.. G. F., bytom R. XXX, proti žalovanej: Obec Nižné Ružbachy, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. SIDOR, s. r. o., so sídlom Zdravotnícka 4373/6, Poprad, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2013, č. k. 2S/36/2011 - 81, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2013, č. k. 2S/36/2011 - 81 z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zrušenia fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 19. augusta 2011, ktorým tento zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil fiktívne rozhodnutie Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy zo dňa 28. júla 2011.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že pri svojom rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo základných ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), poukazujúc na právnu definíciu povinných osôb (§ 2 ods. 1, 2 a 3), pričom dospel k záveru, že obec Nižné Ružbachy nie je v predmetnom konaní povinnou osobou na sprístupnenie informácií požadovaných žalobkyňou žiadosťou zo dňa 13. júla 2011 a nie je ani odvolacím orgánom, ktorý by mal v konaní o odvolaní voči fiktívnemu rozhodnutiu Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy rozhodovať. Súčasne uviedol, že žalobkyňa v žalobe celkom jasne neformulovala podľa akého ustanovenia, a akého zákona je povinnou osobou obec Nižné Ružbachy, ktorá by mala byť povinnou osobou podľa § 2 ods. 3 cit. zákona, avšak súčasne považovala pozemkové spoločenstvo ako prvostupňový orgán za povinnú osobu podľa § 2 ods. 1, 2 cit. zákona.

Dodávajúc, že zo žaloby ďalej jednoznačne nevyplývala ani tá skutočnosť, na základe čoho je obec žalovaný správny orgán, a teda či je odvolacím orgánom s poukazom na § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), alebo ako člen Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy podľa § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií.

Vo vzťahu k dôvodom uvádzaným žalobkyňou v žalobe, bol súd prvého stupňa toho názoru, že žalobkyňa nepreukázala opodstatnenosť týchto dôvodov hlavne to, že pozemkové spoločenstvo je povinnou osobou v súlade s § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií, ako aj to, že žalovaná obec Nižné Ružbachy je členom pozemkového spoločenstva, resp. zakladateľom pozemkového spoločenstva ku dňu podania žiadosti o informácie, t.j. k 13. júlu 2011, z čoho mu vyplýva povinnosť v súlade s § 2 ods. 3 cit. zákona, resp. táto povinnosť mu vyplýva ako odvolaciemu orgánu v súlade s § 19 ods. 2 cit. zákona. Ďalej uviedol, že zo žiadnych písomných dokladov, ktoré boli predložené žalobkyňou nevyplýva, že by bola obec Nižné Ružbachy zakladateľom pozemkového spoločenstva, resp. že by bola spoluzakladateľom pozemkového spoločenstva na základe spoločenskej zmluvy, ktorá bola uzatvorená ešte v roku 1996. Z uvedeného dôvodu mal za to, že ani na žiadosť o informácie, ktoré žiadala žalobkyňa od Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy, nebola obec Nižné Ružbachy povinná ako odvolací orgán v danom prípade reagovať s poukazom na odvolanie žalobkyne voči fiktívnemu rozhodnutiu o nesprístupnení informácie, a ani na základe príslušného ustanovenia § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií, obec nebola povinná o odvolaní žalobkyne rozhodnúť.

Ohľadom Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy a dôvodov uvádzaných žalobkyňou v žalobe konštatoval, že pozemkové spoločenstvo v žiadnom prípade nie je osobou, ktorá je podľa zákona o slobode informácií povinná sprístupňovať informácie, pretože nie je štátnym orgánom, nie je obcou a nie je ani vyšším územným celkom, a nie je ani právnickou osobou, resp. fyzickou osobou, ktorej bola zákonom zverená právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach právnických alebo fyzických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. Zároveň krajský súd zdôraznil, že Pozemkové spoločenstvo Nižné Ružbachy nemôže byť ani povinnou osobou s poukazom na § 2 ods. 2 cit. zákona, pretože povinnou osobou v zmysle tohto ustanovenia sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona, čo je v tomto prípade zákon č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách. Z predložených listinných dôkazov vyvodil, že pozemkové spoločenstvo nebolo takouto formou zriadené ani obcou, ani žiadnym iným orgánom, ani právnickou alebo fyzickou osobou, ale vzniklo zápisom do Registra pozemkových spoločenstiev pod č. 9/96 ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou rozhodnutím Obvodného úradu Stará Ľubovňa zo dňa 04. marca 1996 podľa § 29 zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 181/1995 Z. z.“). Taktiež konštatoval, že z týchto listinných dôkazov nevyplýva, že by malo pozemkové spoločenstvo zákonom zverenú právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy. Dodal, že výkon hospodárenia pozemkového spoločenstva vyplýva z jeho Stanov, ako aj z ustanovení zákona č. 181/1995 Z. z., ako to vyplýva v Uznesení VZ spolupodielníkov Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy zo dňa 24. februára 1996. Vzhľadom na uvedené nepovažoval pozemkové spoločenstvo za takú osobu, ktorá spĺňa podmienky ustanovené v § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií.

Za nedôvodnú považoval súd prvého stupňa aj námietku, na ktorú žalobkyňa poukázala na pojednávaní pred krajským súdom, resp. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k členstvu v Pozemkovom spoločenstve Nižné Ružbachy starostu obce G.. C. K., ku ktorej uviedol, že z kópie z Registra pozemkových spoločenstiev Obvodného lesného úradu v Kežmarku nepochybne vyplýva, že G.. C. K. je síce člen výboru Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy, ale týmto je ako fyzická osoba, nie ako štatutárny orgán obce Nižné Ružbachy. Poukázal na to, že túto skutočnosť potvrdzujú aj LV č. XXX, XXX k.ú. U. A. predložené žalobkyňou, z ktorých vyplýva, že G.. C. K. spolu s manželkou G. K., rod. G. sú vlastníkami v 1/1 nehnuteľnosti zapísaných na vyššie uvedených LV v k.ú. U. A. ako fyzické osoby s príslušným titulom nadobudnutia pri každej nehnuteľnosti.

V súvislosti s vyjadrením žalobkyne na pojednávaní pred súdom, že žalovaná obec Nižné Ružbachy je povinnou osobou podľa § 2 ods. 2 zákona o slobode informácií a táto je aj odvolacím orgánom, dal do

pozornosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/2006, z ktorého vyplýva, že nemožno aplikovať na tú istú právnickú osobu súčasne ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií, teda nemožno aplikovať na jednu osobu súčasne obidve ustanovenia zákona. Doplnil, že z obsahu pripojených listín nevyplýva, že obec Nižné Ružbachy je právnickou osobou, ktorá by pozemkové spoločenstvo založila, resp. že pozemkové spoločenstvo je právnickou osobou, ktorá hospodári s verejnými financiami, resp. majetkom obce Nižné Ružbachy. Vo vzťahu ku skutočnosti, že ako žalovaný je v žalobe označená obec Nižné Ružbachy, zdôraznil, že táto v konaní môže vystupovať buď ako žalovaný, ktorý je povinnou osobou podľa § 2 ods. 3 cit. zákona, alebo je žalovaná ako odvolací orgán podľa § 5 správneho poriadku, avšak potom nespĺňa postavenie povinnej osoby podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií, aj keď správny poriadok je všeobecným správnym predpisom, ale nie čo sa týka postavenia povinnej osoby podľa príslušných ustanovení špeciálneho zákona, v tomto prípade zákona o slobode informácií, pretože pozemkové spoločenstvo nezriadila obec Nižné Ružbachy.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d/ OSP, navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/36/2011-81 zo dňa 18. januára 2013 zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zruší fiktívne rozhodnutie žalovanej i fiktívne rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec im vráti na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Súčasne navrhla žalobkyni priznať právo na náhradu trov konania.

Namietala, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s dôkazmi predloženými v súdnom konaní, z ktorých vyplýva, že žalovaná bola v určitom časovom období členom Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy, z ktorého dôvodu žalobkyňa pokladala napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný. Krajskému súdu vyčítala, že v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nevyhodnocuje vyjadrenia žalobkyne a žalovanej o postavení obce Nižné Ružbachy ako člena Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy v časovom období od roku 1997 do roku 2001. Uviedla, že rozsudok zo dňa 18. januára 2013 považuje za neodôvodnený, nakoľko sa obmedzuje len na prepis vyjadrení a listinných dokladov predložených žalobkyňou a žalovanou bez ich vyhodnotenia vo vzájomnej súvislosti. Mala za to, že z dôkazov predložených v súdnom konaní a súhlasného tvrdenia žalovanej pritom vyplýva, že táto bola členom Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy, nakoľko nadobudla spoluvlastnícky podiel na spoločných nehnuteľnostiach na základe rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 2C/251/92 zo dňa 14. januára 1997, ktorým bolo určené, že žalovaná a pozemkové spoločenstvo sú podielovými spoluvlastníkmi spoločných nehnuteľností. Poukázala na skutočnosť, že žalovaná bola podľa vlastného vyjadrenia podielovým spoluvlastníkom spoločných nehnuteľností len do 10. októbra 2001, kedy bol povolený vklad kúpnej zmluvy uzavretej dňa 31. júla 2001 pod č. V 655/2001, ktorou žalovaná previedla na pozemkové spoločenstvo svoj spoluvlastnícky podiel na spoločných nehnuteľnostiach.

Ďalej namietala, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil postavenie Pozemkového spoločenstva Nižné Ružbachy ako povinnej osoby podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií. Uviedla, že pozemkové spoločenstvo bolo v zmysle zákona č. 181/1995 Z. z. založené zmluvou o založení pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou a nie spoločenskou zmluvou. Mala za to, že založenie právnickej osoby, vrátane právnickej osoby vo forme pozemkového spoločenstva nie je jediným momentom, v ktorom môže byť poskytnutý majetkový vklad niektorou z povinných osôb podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií do podnikania tejto právnickej osoby. Podľa žalobkyne v priebehu celej existencie - trvania právnickej osoby, môže do nej vstúpiť a podieľať sa na jej činnosti povinná osoba podľa § 2 ods. 1 cit. zákona nadobudnutím majetkovej účasti. V danom prípade žalovaná nadobudla podiel na nehnuteľnosti obhospodarovanej pozemkovým spoločenstvom najneskôr dňa 14. januára 1997, teda po založení pozemkového spoločenstva, ale ešte za jeho trvania. Týmto mala žalobkyňa za spoľahlivo preukázané, že žalovaná bola členom pozemkového spoločenstva v období od 1997 do 2001, a teda ohľadom informácií týkajúcich sa tohto obdobia a vzťahujúcich sa na žalovanú, je pozemkové spoločenstvo povinnou osobou podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií.

Krajskému súdu taktiež vyčítala, že sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s výkladom ustanovenia § 2

ods. 3 zákona o slobode informácií, pričom poukázala na teleologický výklad § 2 ods. 3, v zmysle ktorého je účelom právnej normy sledovaným zákonodarcom umožniť širokej verejnosti kontrolu hospodárenia a nakladania s verejnými prostriedkami aj v právnických osobách, založených povinnou osobou podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií. Vyslovila názor, že pozemkové spoločenstvo je povinnou osobou podľa § 2 ods. 3 cit. zákona, keďže minimálne v období od roku 1997 do roku 2001 bola žalovaná členom pozemkového spoločenstva, a teda mala v tejto právnickej osobe majetkový podiel (na nehnuteľnosti). Skutočnosť, že ako žalovanú v podanej žalobe označila obec Nižné Ružbachy vysvetlila tak, že zákon o slobode informácií neupravuje vecnú príslušnosť orgánu na rozhodovanie o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu povinnej osoby podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií, pričom mala za to, že obec Nižné Ružbachy je na základe § 5 správneho poriadku vecne príslušným správnym orgánom, ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný. Kúpnu zmluvu pokladala za dostatočný dôkaz, preukazujúci, že žalovaná mala podiel na nehnuteľnosti obhospodarovanej Pozemkovým spoločenstvom Nižné Ružbachy, ktoré teda bolo právnickou osobou, hospodáriacou s majetkom obce Nižné Ružbachy. V tejto súvislosti považovala napadnuté rozhodnutie krajského súdu za neodôvodnené v otázke právnej definície povinnej osoby podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií a jej ústavne konformného výkladu, ako aj postavenia obce Nižné Ružbachy ako žalovaného. Súčasne dala do pozornosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 351/2010 a sp. zn. I. ÚS 306/2010).

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne prostredníctvom právneho zástupcu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Mala za to, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, pričom odvolacie námietky označila za totožné s argumentáciou žalobkyne v konaní pred súdom. Uviedla, že skutkové tvrdenia prezentované v odvolaní nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko žalovaná nikdy majetkovú účasť v pozemkovom spoločenstve nenadobudla. Zdôraznila, že žalovaná nemala v pozemkovom spoločenstve majetkový podiel (na nehnuteľnosti), nakoľko bola v určitom časovom období len podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ktorá ani nemá charakter spoločnej nehnuteľnosti členov pozemkového spoločenstva, keď táto bola iba v podielovom spoluvlastníctve žalovanej a pozemkového spoločenstva. Doplnila, že žalovaná nebola členom pozemkového spoločenstva v období od roku 1997 do roku 2001.

Za správny označila výklad § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií súdom prvého stupňa. Mala za to, že na interpretáciu cit. ustanovenia úplne postačuje gramatický (jazykový) výklad ako základná metóda interpretácie právnej normy, keďže v tomto ustanovení je jednoznačne uvedené, že povinnými osobami sú aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa ods. 1 a 2 cit. zákona. Súčasne vyjadrila nesúhlas s tvrdením žalobkyne, že teleologický výklad má prednosť pred gramatickým výkladom, pretože v interpretačnej praxi je to opačne a teleologický výklad sa použije až vtedy, keď základné metódy výkladu nevedú k jednoznačnému výkladu právnej normy. Doplnila, že § 9 a nasl. zákona č. 181/1995 Z. z. upravuje, čo spadá pod pojem založenie pozemkového spoločenstva. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že súčasťou zmluvy o založení spoločenstva s právnou subjektivitou je aj zoznam vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti, ktorí zmluvu uzatvárajú. Pokladala za nepochybné, že žalobkyňa nepreukázala túto základnú právnu skutočnosť vo vzťahu k žalovanej, že by táto bola účastníkom zmluvy o založení spoločenstva. Vo vzťahu k interpretácii uvedenej právnej normy poukázala na podrobné písomné vyjadrenie zo dňa 15. decembra 2011 a dodala, že žalovanej vôbec nevzniklo členstvo v pozemkovom spoločenstve, nakoľko zákonným predpokladom vzniku členstva v pozemkovom spoločenstve je podľa § 8 ods. 1 a § 15 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. prechod alebo prevod vlastníctva podielu spoločnej nehnuteľnosti. Ďalej uviedla, že vzťah žalovanej a pozemkového spoločenstva k pozemkom je čisto len občianskoprávnym (spoluvlastníckym) vzťahom upraveným § 136 a nasl. Občianskeho zákonníka a teda na tento vzťah nie je možné aplikovať aj osobitné ustanovenia zákona č. 181/1995 Z. z., lebo vo vzťahu k týmto pozemkom je ich použitie vylúčené.

V závere vyjadrenia zdôraznila, že informácie, ktoré žalobkyňa žiadala sprístupniť, sú nad zákonný rámec rozsahu informácií podľa § 3 ods. 2 zákona o slobode informácií, keďže tieto nesúvisia s hospodárením s verejnými prostriedkami, alebo s nakladaním s majetkom obce a ani ich predmetom nebolo nakladanie s verejnými prostriedkami, ani s majetkom obce. Dodávajúc, že pozemkové

spoločenstvo o majetku obce (v roku 2001) ani rozhodovať nemohlo, nakoľko to patrí len do právomoci obce podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť, hoci rovnako nie je namieste rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie, či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

V prejednávanej veci z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že žiadosťou o poskytnutie informácií zo dňa 13. júla 2011, zaslanou Pozemkovému spoločenstvu Nižné Ružbachy, žalobkyňa žiadala pozemkové spoločenstvo ako povinnú osobu podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií o sprístupnenie nasledovných informácií:

- kópie zmluvy o založení pozemkového spoločenstva v aktuálnom znení,
- kópie stanov pozemkového spoločenstva v aktuálnom znení,
- kópie iných vnútorných predpisov pozemkového spoločenstva v aktuálnom znení,
- kópie pristúpenia obce Nižné Ružbachy k zmluve o založení pozemkového spoločenstva,
- kópie výpisu zo záznamu členov pozemkového spoločenstva, a to vo vzťahu k členovi obci Nižné Ružbachy, s uvedením veľkosti vlastníctva podielu spoločnej nehnuteľnosti, počtu vlastnených podielov, dňa zápisu do zoznamu členov,
- kópie aktuálneho výpisu pozemkového spoločenstva z registra pozemkových spoločenstiev,
- kópie všetkých zmlúv, ktoré pozemkové spoločenstvo uzavrelo za obdobie členstva obce Nižné Ružbachy v pozemkovom spoločenstve, vrátane zmlúv o právnej pomoci,
- kópie všetkých zápisníc zo zasadnutí výboru pozemkového spoločenstva, konaných v období trvania členstva obce Nižné Ružbachy v pozemkovom spoločenstve,
- kópie všetkých zápisníc z valných zhromaždení pozemkového spoločenstva, konaných v období trvania členstva obce Nižné Ružbachy v pozemkovom spoločenstve.

Podľa názoru odvolacieho súdu, pri posudzovaní zákonnosti postupu správneho orgánu v danom prípade, je potrebné vychádzať zo samotného účelu zákona o slobode informácií, ktorým je nepochybne

zabezpečenie realizácie Ústavou Slovenskej republiky zaručeného práva každého na informácie (čl. 26 ods. 1 Ústavy SR) v podobe sprístupnenia, resp. zákonom podloženého nesprístupnenia informácie požadovanej žiadateľom.

V danej veci sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade zaoberal tým, či zo zákona nastali podmienky vedúce k vydaniu tzv. fiktívneho rozhodnutia podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií a následne v dôsledku podania odvolania zo strany žalobkyne k vydaniu druhostupňového fiktívneho rozhodnutia, spôsobilého podrobiť sa súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, skúmajúc splnenie zákonných predpokladov povinnej osoby v zmysle § 2 zákona o slobode informácií, považuje za potrebné zdôrazniť, že dospel k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, ktorý vyslovil, že pozemkové spoločenstvo nie je osobou, ktorá je podľa § 2 ods. 1 cit. zákona povinná informácie sprístupňovať, pretože nie je ani štátnym orgánom, nie je obcou, vyšším územným celkom, a nie je ani právnickou osobou, resp. fyzickou osobou, ktorej bola zákonom zverená právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach právnických alebo fyzických osôb v oblasti verejnej správy v rozsahu ich rozhodovacej činnosti. Za súladné so zákonom pokladá aj konštatovanie, že pozemkové spoločenstvo Nižné Ružbachy nie je povinnou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zákona o slobode informácií, keďže povinnými osobami podľa tohto ustanovenia sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona, akým je v tomto prípade zákon č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách. Absenciu splnenia uvedeného zákonného predpokladu preukazujú predložené listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že Pozemkové spoločenstvo Nižné Ružbachy nebolo zriadené formou, upravenou v tomto ustanovení, ale vzniklo zápisom do Registra pozemkových spoločenstiev pod č. 9/96 ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou rozhodnutím Obvodného úradu Stará Ľubovňa zo dňa 4. marca 1996. Dodáva, že vzhľadom na vyššie uvádzané závery, Pozemkové spoločenstvo Nižné Ružbachy nie je možné považovať ani za povinnú osobu v zmysle § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií, ktorý za povinné osoby označuje aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2.

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že Pozemkové spoločenstvo Nižné Ružbachy nie je povinnou osobou v konaní v zmysle § 2 zákona o slobode informácií, z ktorej skutočnosti vyplýva, že o takomto návrhu žalobkyne nie je možné rozhodnúť pozitívne v jej prospech vo vzťahu k žalovanej. Žalobkyňa sa preto mylne domnieva, že pozemkové spoločenstvo Nižné Ružbachy nereagovaním na jej žiadosť o sprístupnenie informácií vydalo, tzv. fiktívne rozhodnutie. Rozhodovanie o podanom návrhu preto nemôže byť predmetom preskúmvacieho konania v správnom súdnictve v konaní o žalobách. Ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť (§ 103, § 104 ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zrušil rozhodnutie krajského súdu a zároveň nevyhovujúce odvolaniu žalobkyne, konanie zastavil z dôvodu, že nebol naplnený predpoklad vydania rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia informácie podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP, 103, § 104 ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiadnemu účastníkovi ich náhradu nepriznal, pretože konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.